

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ.י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
Erev Shabbos-Kodesh,1
Weekly Sedra: "When you come into the land"²
Erev³ Chai-Elul,4 5743
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere
G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

The last twelve days⁵ of the year, from Chai (18) Elul to Rosh Hashanah, are especially dedicated to self-appraisal⁶ regarding all the twelve months of the outgoing year, each day corresponding to a month; as well as to a more intensive preparation for the New Year—may it bring goodness and blessing to all of us and to all our people Israel.

This calls for, first of all, deeper contemplation on the significance of Rosh Hashanah and its teachings.

The first, and general, point of Rosh Hashanah is that it is the day of "Coronation"⁷ of the Creator of the universe (—"that⁸ you make Me King over you"), which goes with our acceptance of the "yoke" of His Kingship, and immediately thereupon taking on the "yoke" of the Mitzvos⁹—the commandments of the King of our Jewish people, the King of the universe (—"Accept My Decrees!").¹⁰

In addition to the general lessons of Rosh Hashanah, to be implemented in actual practice, since "the essential thing is the deed,"¹¹ there are to be derived each year particular instructions from the specific occurrence of the Festival in point of time: the days of the week, the weekly Sedra, etc.

This year Rosh Hashanah occurs on Thursday and Friday (erev-Shabbos), thus leading straight into the holy Shabbos day.

This occurrence underscores the point that the "Coronation," and the acceptance of the Mitzvos, which Jews reaffirm and proclaim loudly in prayer and by the sound of the Shofar,¹² etc., taking upon themselves to carry it all out in actual deed in each and all the days of the year, have to be expressed (as in the case of Shabbos-Kodesh) in a manner that embraces *all* aspects of the everyday conduct in every detail, and transforms them all, including *inyonei r'shus* (non-obligatory aspects), into *Kedusha* and *Mitzva*—hallowed acts and precepts.

In simple terms¹³ it means that *all* activities (actions, words, thought) of the daily life—including also eating,¹⁴ drinking, sleeping, etc. wherein, at first glance,¹⁵ Jews are not distinguished from gentiles—have to be "elevated" into the realm of holiness and Mitzva in the way these activities are elevated during the holy days of Shabbos to the level of the Mitzva of Oneg Shabbos¹⁶ and Kedushas Shabbos.

The said sublimation of *inyonei r'shus* into *inyonei kedusha* is accomplished when these acts are done *l'Shem Shamayim*¹⁷ (for the sake of Heaven) as part of one's overall duty to serve G-d (—"I was created to serve my Maker"),¹⁸ and, moreover, in the higher¹⁹ and more complete form of "Know Him in all your ways," including the dissemination of G-dliness on earth, and making this material, even coarse, world a fitting (refined and hallowed) abode for the Divine Presence.

More explicitly: Human conduct in accordance with the Will of the Creator comprises two courses²⁰ of action: to do²¹ what is permissible and obligatory, and *not to do* what is prohibited.

For instance: To eat and drink is an everyday need in response to hunger and thirst. Jews consecrate even these natural requirements by observing the dietary laws, and reciting Blessings and Grace. On Shabbos, however, they are elevated to the special dimension of "serving my Creator" by doing them as a Mitzva of Oneg-Shabbos.

A person's occupation during the week (be it plowing²² and sowing, or conducting a business,²³ and the like) is a necessity to support

oneself and one's family. Comes the Shabbos, his connection with his source of income assumes a new dimension of *not doing*—in compliance with the Divine commandment, “You²⁴ shall not do any work on Shabbos”; his *not* doing thus becomes a part of his overall Divine service (“to serve my Maker”). This service through abstention is even more conspicuously emphasized by the fact that not only is it strictly forbidden for a Jew to do any of the 39 kinds of work, or any of their ramifications, but one must abstain from any mundane activity, or even talk,²⁵ that would intrude upon the holiness of Shabbos.

Hence, since Rosh Hashanah occurs this year on Thursday and Friday, thus leading straight into Shabbos, there is added emphasis that the Coronation and the acceptance of the Mitzvos—which Jews reaffirm every year on Rosh Hashanah, and which sets the form and scope of the Jew's daily conduct throughout the year—embraces the totality of the everyday life, also the *inyonei r'shus*, in both realms of *do* and *don't*, with a strong resolve to elevate all these aspects to the level of Mitzva and Kedusha.

And reflecting on the great privilege of being able “to serve my Maker,” particularly with such total dedication, must evoke profound feeling of joy and spiritual gratification, similar to the feeling of “Oneg Shabbos.”

May G-d grant that the above introspection and the consequent resolutions to be implemented in actual practice be carried out each and everyday of the coming year, in the fullest measure,²⁶ especially as the new year is a *Shana shleima*,²⁷ a complete year, also in terms of an intercalated (additional Adar) month.

Moreover, inasmuch as Shabbos is “the source²⁸ of blessings for all days of the week,” may it bring additional Divine blessings and strength to carry out all the above, and in the fullest measure—

That the influence of the “Head” (Rosh)²⁹ of the Year should be felt in all the “limbs”—days, weeks, and months—of the year, just as the head contains the most important senses and nerves that control and direct all parts of the body to ensure that they function properly.

May this influence, indeed, be felt to the degree of stimulating conduct “to serve my Maker” in the fullest measure; thereby bringing about the fulfillment of the Creator's Will, request and expectation: “I said³⁰ (expected) that you are G-dly; angels³¹ all of you.”

And all the good resolutions will increase still further G-d's blessings, especially the special Rosh Hashanah blessing that G-d will accept with grace and mercy—the “Coronation,” and the prayers, and the sounds of the Shofar offered by all Jews, and will inscribe each and everyone for a good and sweet year, materially and spiritually,

Especially the blessing for which “we hope every day”—the true and complete Geulo through Moshiach Tzedkeinu.

With esteem and with blessing for
a Kesivo vachasimo toivo
and with Hatzlocho—

/Signed: *Menachem Schneerson*/

וצפנו ל' לרמב"ם הל' שבת רפ"א שבת
רפכ"א, מנחמ"י (יג, טרכב) שהוא מ"ע
מה"ת ביום השביעי תשבות.
24 יתרו כ, י.
25 שבת קיג, סע"א ואילך. טושו"ע
(וש"ע אדה"ז) או"ח סי' ש"ו, ש"ו. וראה
תניא קונטרס אחרון בסופו. לקו"ש ח"א ע'
80 ואילך ובהנשגם שם. שיחות ש"פ תו"מ
וש"פ אמור תשמ"ב. וראה לקו"ש שם גם
בנוגע למחשבה.
26 ראה כתובות סז, רע"א. ראה במקומות
שחובבא באוה"ת לך ד"ה ומלכי צדק (עו,
ב ואילך).
27 ערכין לא. א"ב. אוה"ת לתהלים יט, ח
(ס"ד). וראה לקו"ש לוי"צ לפסקוים כו' ע'
קטו. וראה מכתב ו' תשרי תשל"ח (לקו"ש
ח"ד ע' 478 ואילך).
28 חז"ב סג, ב. פה, א.
29 ראה לקו"ת תבוא מא, ג. ר"ה נח,
א"ב. ע"ר בתחלתו.
30 תהלים פב, ו.
31 פרש"י ותרומם עה"פ. ועוד.

ומסיים "ומי שנוהג כן עובד את בוראו
תמיד". – וצ"ע לקו"ש שבשו"ע אדה"ז או"ח
סקנ"ו השמיט כל מעשיך יהיו לשם שמים
(אבל מצייני בפנים לעיני; באדר"נ פי"ז
ובה"פ להרמב"ם פ"ה, שבשניהם מקושר
הנ"ל עם "בכל דרכיך דעהו" – שהובא
בשו"ע אדה"ז שם). – וראה או"ח לה"מ
עה, ב (סי' רנ"ב) ד"ה עוד נראה.
18 משנה וגמרא סוף מסכת קידושין.
19 לקו"ש ח"ג ע' 907. שם ע' 932.
ח"י ע' 104 ואילך. ובכ"מ, – ואף שבכלל
בכל דרכיך כולל גם מעשיך לשי"ש (ראה
רמב"ם ושו"ע שם).
20 להעיר גם מתניא רפ"כ: שני דברות
הראשונים אנכי ולא יהי לך כללות כל
התורה כולה. כי דבור אנכי כולל כל רמ"ח
מצות עשה. ולא יהי לך כולל כל שס"ה
מצות ל"ת ולכן שמענו אנכי ולא יהי לך
מפי הגבורה כמארו"ל מפני שהם כללות
התורה כולה.
21 להעיר גם מעירובין ק, א.
22 שבת עג, א.
23 ראה רמב"ן עה"ת (יתרו כ, ט. אמור
כג, ז). ובשו"ת חת"ס (חז"מ ס' קצה)

שבוה הוא שאז "אנו ממליכין עלינו את
הבורא" – רס"ג, הובא באבודרהם בטעמי
התקיעות. וראה סידור הארז"ל, פע"ח וכו'
בענין ר"ה.
13 בהבא העיל ראה גם מכתב ו' תשרי
תשל"ט (לקו"ש ח"ט ע' 594).
14 ראה רמב"ם הל' דעות רפ"ה. שם
ספ"ג. וראה אגרות קודש אדמו"ר
מנהרי"י ח"ב מ"כ תצב (ע' רסה). ד"ה
ויקרא את שמו שת, הש"ת (קונט' מאמרים
אלול. ולהעיר מעיקרים מ"ג פ"א. קונטרס
ומעין פ"ג. ספר השיחות ת"ש ע' 243.
15 להעיר מתניא פמ"ט (ע. רע"א): "הגוף
החומרי הניגמה בחומריותו לגופי אומות
העולמים".
16 כמ"ש (רשעי"ה, יג) "ויקראת לשבת
שבת". וראה רמב"ם הל' שבת פ"ל ה"א.
שו"ע אדה"ז ריש הלכות שבת. וש"ג.
לקו"ת צו יא, ד. המשך וככה תרל"ז פ"ה
ואילך, ועוד.
17 אבות פ"ב מי"ב. משלי ג, ו (ברכות
סג, א). רמב"ם הל' דעות ספ"ג. טושו"ע
או"ח סרל"א (בהיפך הסדר שברמב"ם)

לקוטי מהרי"ל הל' ימים הנוראים. ל"ת
הארז"ל עה"פ (תצא כא, יג) ובכתה גו'
ירח ימים (וראה גם אוה"ת נ"ך כרך ב ס"ע
א'נ ובשו"ע ג. שם). טור או"ח ר"ס תקפא.
7 כדמוכח מהבקשה בכל תפלות ר"ה
(משא"כ זכרונות ושופרות) מלוך על
העולם, והתתימה (וכן בקידוש) מלוך על כל
הארץ. ובפרש"י (במחזור ויט"ר) דאומרים
המלוך הקדוש (ולהעיר שהו"ג גם בערבית
הראשונה) לפי שאמר הקב"ה תמליכוני
עליכם ברה"א כדכתיב (אמור כג, כב) אני ה'
אלקים וסמך ל"י (שם, כד) בחודש הו'.
8 ר"ה טז, א. לך, ב.
9 ראה גם ברכות יג, א (במשנה): למה
קמה פרשת שמע ליהי' אם שמעו כו'
שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה
ואח"כ מקבל עליו עול מצוות כו'. וראה
סה"מ תרכ"ו ע' קמה.
10 מקילתא (ויל"ש) עה"פ יתרו כ, ג.
פרש"י עה"פ אחרי יח, ב. ד"ה יו"ט של
ר"ה תרס"ה בתחלתו. תש"ג פ"ג.
11 אבות פ"א מי"ז.
12 להעיר אשר תק"ש, שהיא "מצות
היום" (ר"ה כו, ב), "הענין הראשון"

1) שהוכפל בו כי טוב (חזקוני עה"פ
בראשית א, לא. וראה רמב"ן שם), ובפעם
הב' – "טוב מאד". וראה שיחת ש"פ עקב
שנה זו.
2) להעיר מתורות הבעש"ט בפסוקי
ריש פרשת תבוא שנאמרו בש"פ תבוא
ח"י אלול (כהקביעות דשנה זו) תרנ"ב
(היום יום ח"י אלול. כתר שם טוב
הוצאת קה"ת) הוספות ס"ג. ביאור תורה
הראשונה – ראה גם לקו"ש הנ"ל ס"ה
ואילך. וראה או"ח לה"מ (הוצאת קה"ת)
ר"פ תבוא (נו, א ואילך).
3) זמן ההכנה לה"י אלול, ע"ד מרז"ל מי
שטרח בערב שבת יאכל בשבת (ע"ז ג, א).
4) יום הולדת את שני המאורות הגדולים:
הבעש"ט (בשנת נח"ת) ורבנו חזקו (בשנת
קה"ת) – ספר השיחות תש"ג ע' 141
ואילך. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 177 ואילך,
ובהנשגם שם. ולהעיר, אשר רשב"י (ת"ח
בכלל) איקרי שבת (זח"ג קמד, ב. שם כט,
א. וראה שבת קיט, א).
5) ספר השיחות תש"ג ע' 177. שם ע'
179.
6) סה"מ אידיש ע' 75. שם ע' 129. וראה